

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 11.St-244/2020-38

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Ani Golub Gruić, u postupku radi naknadne diobe Stečajne mase iza STAMBENA ZADRUGA TEHNOSTAN u stečaju, OIB: 15668936497, Zagreb, Miramarska 26, dana 11. veljače 2021.

r i j e š i o j e

I. Stečajnom upravitelju Domagoju Poljaku iz Zagreba, Miramarska 24/6, OIB: 77663651000:

a) određuje se nagrada za obavljanje službe stečajnog upravitelja u iznosu od 5.000,00 kn brutto, dok se za više traženi iznos od 2.000,00 kn njegov zahtjev po ovoj osnovi odbija

b) odobrava se naknada stvarnih troškova u iznosu od 666,94 kn, dok se za više traženi iznos od 4.802,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja po ovoj osnovi odbija.

II. Nalaže se računovodstvu ovog suda da po pravomoćnosti ovog rješenja, iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka (sa zbirne kartice sutkinje Ane Golub Gruić), stečajnom upravitelju Domagoju Poljaku na račun broj IBAN: HR6524840081135141388, otvoren kod Raiffeisenbank Austria d.d., isplatu iznosa nagrade iz točke I. a) izreke ovog rješenja te iznos stvarnih troškova iz točke I. b) izreke ovog rješenja, a sve to uz podmirenje pripadajućih poreza, prireza i doprinosa.

Obrazloženje

Na prijedlog Financijske agencije, Regionalni centar Split, rješenjem ovog suda poslovni broj 11.St-800/2018-7 od 31. siječnja 2019. otvoren je i zaključen stečajni postupak nad dužnikom STAMBENA ZADRUGA TEHNOSTAN, OIB: 26344676444, Split, Smiljanićeva 12B (točke I. i III. izreke rješenja). Istim rješenjem za stečajnog upravitelja imenovan je Domagoj Poljak iz Zagreba, Miramarska 26, OIB: 77663651000 (točka II. izreke rješenja) te je određeno da će se po pravomoćnosti dužnik brisati iz sudskog registra (točka IV. izreke rješenja). Predmetno rješenje postalo je pravomoćno 19. veljače 2019.

Na prijedlog stečajnog upravitelja, rješenjem ovoga suda poslovni broj St-257/2020-2 od 23. rujna 2020. (stranice 45-47 spisa) određen je nastavak postupka radi naknadne diobe stečajne mase iza stečajnog dužnika STAMBENA ZADRUGA TEHNOSTAN, OIB: 26344676444, Split, Smiljanićeva 12B.

Podneskom od 29. listopada 2020. stečajni upravitelj podnio je prijavu nedostatnosti stečajne mase za namirenje troškova stečajnog postupka (stranica 203 spisa) pa je sud, temeljem odredbe članka 293. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) pozvao vjerovnike stečajne mase i skupštinu vjerovnika da se u roku od 8 dana očituju o prijedlogu stečajnog upravitelja za obustavu i zaključenje ovog stečajnog postupka zbog toga što stečajna masa nije dostatna ni za namirenje troškova postupka.

Nadalje, podneskom od 13. siječnja 2021. stečajni upravitelj predložio je određivanje nagrade za izvršeni rad a zatražio je i odobravanje naknade stvarno mu nastalih troškova (stranice 247-255 spisa).

a) U odnosu na prijedlog za određivanje nagrade za rad

U svom prijedlogu za određivanje nagrade od 13. siječnja 2021. stečajni upravitelj naveo je da je u postupku naknadne diobe obavio slijedeće radnje:

- obišao nekretnine iz rješenja o naknadnoj diobi
- ispitao prijavu tražbine stečajnog vjerovnika
- ispitao obavijesti o izlučnim pravima
- sastavio i podnio izvješće o gospodarskom položaju i uzrocima, tablicu tražbina, razlučnih i izlučnih prava te popis vjerovnika i pregled imovine i obveza
- pristupio na ispitno i izvještajno ročište 22. listopada 2020.
- izdao tabularne isprave.

Slijedom navedenog, predložio je da mu sud, za obavljeni posao, odredi nagradu u iznosu od 7.000,00 kn brutto, uz napomenu da obavlja slobodnu djelatnost (iz čega proizlazi da nije obveznik obveznog doprinosa za zdravstveno osiguranje).

Odredbom članka 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17; dalje SZ) propisano je da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu stvarnih troškova (stavak 1.). Nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (stavak 2.), a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja (stavak 3.).

U prvom redu valja navesti da je ovaj sud odluku o određivanju nastavljanja postupka radi naknadne diobe utemeljio na činjenici da je stečajni dužnik u tom trenutku bio uknjiženi vlasnik nekretnina označenih kao:

- kat. čest. 4773/24 Z.U. 4696 K.O. Solin
- 18/100 dijela kat. čest. 4775/10 i kat. čest. 4775/13 Z.U. 4676 K.O. Solin, koji je suvlasnički dio povezan sa stanom oznake "S2", na prizemlju (u elaboratu etažiranja označen zelenom bojom), koji se sastoji od dnevne sobe s blagovaonicom, dvije sobe, kupatila, kuhinje, hodnika i lođe, neto korisne površine 55,43 m² s pripadkom spremištem br. 2, položenom u podrumu, neto korisne površine 13,32 m², sveukupne neto korisne površine 68,75 m²
- 17/100 dijela kat. čest. 4775/10 i kat. čest. 4775/13 Z.U. 4676 K.O. Solin.

Međutim, tijekom stečajnog postupka utvrdilo se:

- da predmetne nekretnine ne čine stečajnu masu (budući su otuđene prije otvaranja stečajnog postupka, ali se novi vlasnici nisu upisali u zemljišne knjige)
- da dužnik nema druge imovine

pa je podneskom od 29. listopada 2020. stečajni upravitelj podnio prijavu nedostatnosti stečajne mase za namirenje troškova stečajnog postupka.

Prema odredbi članka 76. točki 2. SZ-a jedino je sud ovlašten odlučiti o otvaranju stečajnoga postupka, a time i provođenju otvorenog stečajnog postupka. Ako sud odluči da se otvoreni postupak provodi, kao što je ovdje slučaj, tada imenuje i stečajnog upravitelja na temelju metode slučajnog odabira.

Budući da sud odlučuje o otvaranju stečajnog postupka, provođenju toga postupka i imenovanju stečajnog upravitelja koji sudjeluje kao tijelo u provođenju stečajnog postupka, Stečajnim zakonom je propisano i pravo tako imenovanom stečajnom upravitelju na nagradu za njegov rad u tom postupku (članak 94. stavak 1. SZ-a). S druge strane ako sud procijeni da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti, tada ne bi trebao nakon otvaranja stečajnog postupka dopustiti njegovo provođenje nego postupiti prema odredbi članak 132. stavci 1. i 2. SZ-a (nema unovčive stečajne mase).

Sud je tijelo stečajnog postupka koje procjenjuje ima li ili nema unovčive stečajne mase pa kada, po procjeni da unovčive stečajne mase ima, odredi nastavka postupka radi naknadne diobe (kao u ovom slučaju), ne bi mogao imenovanom stečajnom upravitelju uskratiti pravo na nagradu navodeći da je tome razlog naknadno utvrđenje nepostojanja kriterija visine unovčene stečajne mase i to iz naprijed navedenih razloga.

Dakle, u ovom stečajnom postupku u kojem je ovaj sud odlučio otvoriti i provoditi stečajni postupak, jer je pogrešno (zbog nepotpunog zemljišnoknjižnog stanja) ocijenio da dužnik ima imovine koja bi ušla u stečajnu masu, imenovani stečajni upravitelj prema mišljenju ovoga suda i u slučaju kada nema unovčenja stečajne mase ima pravo na nagradu prema odredbi članka 94. stavka 1. SZ-a, a visina nagrade tada se određuje se jedino prema kriterijima određenim čl. 5. Uredbe.

Ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnoga upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka (članak 94. stavak 6. SZ-a). Upravo iz ove odredbe proizlazi pravo stečajnog upravitelja na nagradu čak i u slučaju kada nema sredstava za tu nagradu iz stečajne mase dužnika, ali je sud odlučio da se stečajni postupak nakon otvaranja i provodi.

Budući da se u konkretnom slučaju nagrada stečajnom upravitelju određuje prema kriteriju obujma i složenost poslova, te rada na ispitivanju tražbina to bi po ocjeni ovog suda, odgovarajućom primjenom odredbe članak 4. stavak 1. i 2. Uredbe, stečajnom upravitelju u ovom o stečajnom postupku manje složenosti za ranije opisane poslove valjalo odrediti kao primjerenu nagradu od 5.000,00 kn brutto radi čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja pod točkom I. a).

b) U odnosu na zahtjev za odobravanje naknade stvarnih troškova

Podneskom od 13. siječnja 2021. stečajni upravitelj zatražio je i naknadu stvarnih troškova u ukupnom iznosu od 5.468,94 kn, i to za:

- pribavu potvrde za SKDD u iznosu od 50,00 kn
- pribavu potvrde stanice za tehnički pregled u iznosu od 17,94 kn
- biljege u iznosu od 20,00 kn
- izradu pečata u iznosu od 149,00 kn

- bankarske troškove u iznosu od 180,00 kn
- putovanje poduzeto na relaciji Zagreb – Split – Zagreb dana 22. listopada 2020., radi sudjelovanja na ispitnom i izvještajnom ročištu u iznosu od 1.987,00 kn (816 km x 2,00 kn = 1.636,00 kn troškova automobila + 310,00 kn cestarine)
- troškovi knjigovodstva u iznosu od 3.000,00 kn
- poštarina za slanje tabularnih isprava različitim vjerovnicima u iznosu od 26,00 kn
- ostali materijalni troškovi (papir i uredski materijal) u iznosu od 100,00 kn.

Predmetnom zahtjevu stečajni upravitelj priložio je račune i pripadajuće putne naloge.

Odredbom članka 94. stavka 3. SZ-a naknadu troškova stečajnih upravitelja rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja.

Troškove pribave potvrde za SKDD u iznosu od 50,00 kn, potvrde stanice za tehnički pregled u iznosu od 17,94 kn, biljega u iznosu od 20,00 kn te trošak izrade pečata u iznosu od 149,00 kn i poštarine u iznosu od 26,00 kn ($50,00 + 17,94 + 20,00 + 149,00 + 26,00 = 262,94$ kn) je stečajni upravitelj dokumentirao pripadajućim računima te ih ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Isto tako, ovaj sud po slobodnoj ocjeni prihvaća i stavku „ostalih materijalnih troškova“ (papir i uredski materijal) u paušalnom iznosu od 100,00 kn, unatoč tome što takav trošak nije dokumentiran. Naime, notorno je da stečajni upravitelji svoju dužnost vrše u više stečajnih postupaka te da je stoga iznose određenih kategorija stvarnog troška (npr. telefon, fax, gorivo za locco vožnju i sl.) gotovo i nemoguće precizno utvrditi ili je to utvrđenje povezano s nerazmjernim teškoćama. Stoga je ovaj sud mišljenja da odluka o tako zatraženim troškovima treba biti bazirana prema slobodnoj ocjeni u smislu odredbe člankom 223. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje ZPP) u vezi s člankom 10. SZ-a, svakako uzimajući u obzir broj, vrstu i složenost radnji koje je stečajna upraviteljica u konkretnom stečajnom postupku poduzela.

Bankarske troškove u iznosu od 180,00 kn te troškove knjigovodstva u iznosu od 3.000,00 kn ovaj sud odbija kao nepripadne, budući nije riječ o troškovima stečajnog upravitelja, već ostalim obvezama stečajne mase (članak 156. SZ-a).

U odnosu na zatraženi putni trošak, ističe se kako slijedi:

U sudskoj praksi se u odnosu na namirenje putnih troškova ukazuju suprotstavljeni stavovi (rješidbe) VTSRH, a po pitanju da li stečajni upravitelji koji imaju svoje boravište van teritorija nadležnog suda, a koji su se samostalnom odlukom prijavili i na listu stečajnih upravitelja toga suda, imaju pravo na naknadu putnih troškova koji im nastaju i van područja toga nadležnog suda.

U tom smislu ovaj sud se priklanja mišljenju onih stavova (rješidbi) koji utvrđuju da bi im putni troškovi (van uređujućeg područja nadležnog suda) bili nepripadni (tako: rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni brojevi Pž-4662/2016-3 od 24. kolovoza 2016., Pž-7539/2018-2 od 8. siječnja 2019., 12 Pž-5443/2019-2 od 25. rujna 2019. i Pž-7186/2019-2 od 18. prosinca 2019., 69 Pž-5273/2020-2 od 29. siječnja 2021. i Pž-5273/2020 od 29. siječnja 2021.), a uz obrazloženje:

Stečajni upravitelji su fizičke osobe koje imaju visoku stručnu spremu, položen stručni ispit za stečajnog upravitelja te se nalaze na listi stečajnih upravitelja nadležnog suda. Oni nisu državni zaposlenici, već kao tijelo stečajnog postupka zastupaju dužnike s ovlastima zakonskih zastupnika i svoj posao u svemu obavljaju kao i svi drugi slobodni poduzetnici na slobodnom tržištu rada u Republici Hrvatskoj.

U tom smislu potpuno je jasna intencija zakonodavca kada je propisao da se na listama stečajnih upravitelja svih nadležnih sudova u Republici Hrvatskoj mogu nalaziti fizičke osobe (koje udovoljavaju propisanim uvjetima) bez obzira na njihovo prebivalište. Međutim, s druge strane, zakonska je obveza suda da se brine o ekonomičnosti postupka (članak 10. ZPP-a, u vezi sa člankom 10. SZ-a), na način da ih provodi u što kraćem roku i uz što manje troškove. Naknadu stvarnih troškova stečajnog upravitelja nastalih tijekom njegovog urednog obavljanja poslova potrebnih za vođenje stečajnog postupka, rješenjem određuje sud na temelju njegovog pisanog, obrazloženog i argumentiranog izvješća (članak 94. stavci 1. i 3. SZ-a u vezi s odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a i člankom 10. SZ-a). Ti se troškovi kao dio sudskih troškova (uz nagradu za njegov rad) namiruju prioritetno kao obveze stečajne mase, odnosno na teret svih vjerovnika (razlučnih ili stečajnih, koji u stečajnom postupku namiruju svoje tražbine) ili u slučaju nedostatnosti stečajne mase na račun Fonda za pokriće troškova stečajnog postupka.

Posve je razvidno da će stvarni (putni) troškovi stečajnog upravitelja biti ovisni o činjenici da li je njegovo prebivalište izvan ili na području nadležnog suda. Stvarni putni troškovi biti će veći što je udaljenost prebivališta stečajnog upravitelja od mjesta uredovanja nadležnog suda veća. Nadalje, mjesna nadležnost sudova po sebi podrazumijeva da na njenom području prebiva (i radi) dovoljan broj osoba koje se nalaze na listi stečajnih upravitelja toga suda (sukladno čemu su i njihovi očekivani stvarni troškovi u stečajnim predmetima kod toga suda objektivno manji od očekivanih troškova stečajnih upravitelja čije je prebivalište van teritorija nadležnog suda.

Uočenu suprotnost da s jedne strane treba voditi računa o ekonomičnosti stečajnog postupka, a da s druge strane stečajni upravitelji kao slobodni poduzetnici, nude svoje usluge na slobodnom tržištu rada (bez obzira na njihovo prebivalište) valjalo bi objektivno pomiriti na način da se stečajnim upraviteljima sa prebivalištem izvan područja nadležnog suda kao osnovanim priznaju samo oni putni troškovi koji su im nastali na području uređujućeg suda, a da putne troškove van toga područja snose na vlastiti teret, kao prethodno ukalkulirani poslovni trošak (kojeg bi namirio iz nagrade za svoj rad, a kroz povećanu efikasnost u obavljanju svojih poslova). Na taj način bi se istodobno štitila i predmnijevana sloboda poduzetništva, ali i predmnijevana ekonomičnost vođenja stečajnog postupka (u protivnom bi taj trošak neprimadno trpjela stečajna masa, a na štetu svih vjerovnika).

U tom smislu nekritičko priznavanje stvarnih troškova stečajnih upravitelja (i van područja nadležnog suda) upravo bi bilo protivno samoj biti slobodnog tržišta (poduzetništva), jer bi upravo oni stečajni upravitelji (koji su se slobodnom poslovnom odlukom prijavili i na liste stečajnih upravitelja van nadležnog suda koje „pokriva“ njegovo boravište) postali „netržišna“ konkurencija onim stečajnim upraviteljima čije je boravište na području uređujućeg suda.

U takvim okolnostima po mišljenju ovoga suda, stečajnim upraviteljima kojima je prebivalište izvan teritorija nadležnog suda, opravdanim bi valjalo priznavati tek onaj dio

putnih troškova koji je ostvaren na području nadležnog suda (po dužini u njemu prijeđenog puta i službeno provedenog vremena).

U tom smislu, a odnosu na konkretan zahtjev za naknadu putnih troškova za relaciju Zagreb – Split – Zagreb, ovaj sud sukladno ranije navedenom priznaje upravitelju putne troškove od mjesta ulaska u područje nadležnosti ovoga suda, odnosno od naplatne postaje na autocesti A1 Vrpolje (kao krajnje točke na tom putu u nadležnosti uređujućeg suda) preko naplatne postaje Dugopolje do sjedišta suda Split (Sukošanska 6).

Uvidom u web preglednik HAK-a, ovaj sud utvrđuje da ta relacija (u jednom smjeru) iznosi oko 65 km, sukladno čemu ovaj sud dalje utvrđuje:

- pripadni putni trošak u jednom smjeru u iznosu od 130,00 kn (65 km x 2kn/km), odnosno u dva smjera (dolazak i odlazak) u iznosu od 260,00 kn
- trošak cestarine na relaciji A1 Vrpolje -Dugopolje u iznosu 22,00 kn (za vozilo druge kategorije u jednom smjeru, za navedenu relaciju), odnosno u dva smjera (dolazak i odlazak) u iznosu od 44,00 kn.

Dakle, ukupne putne troškove jednog službenog puta ovaj sud utvrđuje u iznosu od 304,00 kn (260,00 + 44,00).

Slijedom prethodnog, stvarne troškove ovaj sud utvrđuje u ukupnom iznosu od 666,94 kn (304,00 kn putnih troškova + 362,94 kn ostalih troškova), dok se za iznos od 4.802,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja po ovoj osnovi odbija, sukladno čemu je odlučeno kao u izreci ovog rješenja pod točkom I. b).

Temeljem odredbe članka 94. stavka 6. SZ-a odlučeno je kao u izreci rješenja pod točkom II.

U Splitu 11. veljače 2021.

Sutkinja
Ana Golub Gruić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave rješenja, a dostava ovog rješenja smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana njegove objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, pismeno u tri primjerka, a o istoj odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

DNA:

- stečajni upravitelj Domagoj Poljak
- mrežna stranica e-Oglasna ploča sudova
- računovodstvo suda
- u spis

Broj zapisa: **eb2f7-38a14**

Kontrolni broj: **0cf8a-00608-5f4fb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA GOLUB GRUIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.